

κατώφλι

κατώφλι, το, ουσ. [*<μσν. κατώφλιν <κάτω + φλιά (= πρόδομος)*], το κατώφλι· η αρχή χρονικής περιόδου: «ο πατέρας βρίσκεται στο κατώφλι των γηρατειών || βρισκόμαστε στο κατώφλι του εικοστού πρώτου αιώνα»·

- *δεν πατώ στο κατώφλι του ή δεν πατώ το κατώφλι του*, δεν πηγαίνω στο σπίτι του ατόμου για το οποίο γίνεται λόγος: «απ' τη μέρα που μαλώσαμε, δεν πατώ το κατώφλι του». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το *του σπιτιού του*·

- *δεν περνώ το κατώφλι του*, βλ. φρ. *δεν πατώ στο κατώφλι του*·

- *περνώ το κατώφλι της εκκλησίας*, (και για τα δυο φύλα) παντρεύομαι: «επειδή νιώθει μόνος, λέει να περάσει κι αυτός το κατώφλι της εκκλησίας || μόλις βρει τον κατάλληλο άντρα, θα περάσει κι αυτή το κατώφλι της εκκλησίας»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας